

NYHEDSORIENTERING

FEBRUAR-MARTS 2016:

Forlæng Den Nye Silkevej ind i Mellemøsten og Afrika

Tom Gillesberg til Folketingets Udenrigsudvalg den 1. marts: Vi står netop nu med en enestående mulighed for at sikre, at den langvarige mareridtsagtige proces med krig og ødelæggelse, der har præget Mellemøsten i årtier, og som har spredt sig til Europa og resten af verden i form af terror fra Islamisk Stat og en flygtningebølge, der er ved at løbe Europa over ende, kan bringes til ophør og erstattes af et nyt paradigme for fred gennem fælles økonomisk udvikling.

Download (PDF, Unknown)

Galskab pulserer igennem USA

8. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Præsident Obama holdt i mandags et møde i Det Hvide Hus for at fejre Dodd/Frank-lovens succesfulde forhindring af et nyt kollaps, som det i 2008. Eneste problem er, at hele det transatlantiske finanssystem er i frit fald, suget ned af værdiløs spillegæld til en 'værdi' af omtrent 2 billiarder dollar, og som Dodd-Frank intet har gjort for at forhindre – men tværtimod har fremmet. De vestlige økonomier står og vipper på randen, mens befolkningerne bliver ødelagt af den værste narkoepidemi i

Vestens historie, og af selvmord, der begås af desperate, midaldrende, arbejdsløse arbejdere.

I mellemtiden gør Obama og hans kontrollers i London alt, hvad der står i deres magt, for at bringe den eneste del af verden, der fungerer – Rusland og Kina – til fald. Øverst på deres »dødsliste« står BRIKS, der repræsenterer podedkrystallen til et nyt verdensparadigme, baseret på udvikling, rumforskning og »win-win«-samarbejde nationerne imellem, som Xi Jinping beskriver det. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi sagde i dag: »Bæltet-og-vejen er et projekt, som Kina lancerede, men mulighederne tilhører hele verden.«

Men Wang Yi måtte også advare USA om, at USA's indsats for at »forplumre vandene« ved at anstifte konflikt i Korea og i det Sydkinesiske Hav kunne »støde Asien ud i kaos«, og at Kina i så tilfælde ikke kunne se passivt til.

I Europa fortsætter NATO-ledere med at deployere større og større militære styrker op til den russiske grænse, som forberedelse til krig.

Alligevel har Putin flankeret dette krigsfremstød ved at intervenere i Syrien og knuse Obamas støtteapparat for terroristernes netværk, og ved at danne en arbejdende militær og politisk relation med de fornuftige elementer i det amerikanske militær for at gennemføre en våbenstilstand og tilintetgøre ISIS og al-Nusra. Putin viser nu, at han kan arbejde for fred såvel som at føre krig, og får hver dag flere og flere oppositionsgrupper til at gå med i våbenstilstanden og fokusere deres beskydning på ISIS' sidste tilbageværende bastioner.

Men, uden at vende USA omkring og tage kampen op med forbryderne i Det Hvide Hus og på Wall Street, vil den fremstormende, globale krig ikke kunne forhindres. De eksisterende institutioner er døde, som det bevises af den klovneforestilling, der kaldes præsidentvalgkampen 2016. For

at skabe de krævede, nye institutioner, må den dræbende kultur rives ned gennem skønhed, en tilbagevenden til klassisk kultur og kreativitet, inden for musik, såvel som inden for videnskab.

I USA udgør LaRouche-bevægelsens 'Manhattan-projekt' og genrejsningen af NASA, med base i Texas, og den »Udenjordiske forpligtelse« (Krafft Ehricke) de uomgængelige startpunkter for en mobilisering af befolkningen til denne store opgave.

NATO misundelig på Ruslands Luftoperationer i Syrien

6. marts 2016 – På trods af USA's og NATO's offentlige kritik af Ruslands »upræcise« bombning i krigen i Syrien, er NATO tilsyneladende, bag lukkede døre, fuld af beundring for de russiske luftoperationer. I en rapport om en artikel i det tyske magasin *Focus* påpeger *Sputnik* en klassificeret NATO-rapport, der indrømmer Ruslands overlegne præcision og effektivitet, samt det russiske militærs høje, professionelle niveau; den konkluderer, at virkningen af de russiske piloters luftangreb er højere end alliansens. Det hemmelige dokument siger, iflg. *Focus*, at 40 russiske kampfly, udstationeret på den russiske base i Latakia, udfører op til 75 sortier om dagen og hver gang leverer præcise og effektive luftangreb, alt imens NATO-styrker, der har 180 kampfly, kun er i stand til at ramme 20 mål om dagen.

En rapport for et par dage siden på *SouthFront*-websitet påpeger de russiske luftstyrkers demonstration af evner i Syrien, som NATO og Vesten ikke havde forventet. Disse evner kommer som resultat af både nye teknologier og nyt udstyr,

samt en opgradering af mandskabet. I kølvandet på krigen i Georgien i 2008, rapporterer *SouthFront*, blev enheder fra de russiske luftstyrker (VKS) konsolideret og reorganiseret, og russiske piloter begyndte at få flere flyvetimer.

Rapporten sagde, at de russiske luftstyrker demonstrerede de følgende evner i Syrien:

- * Evnen til at deployere og opretholde en styrke på 100 kampfly i flere måneder under vanskelige forhold, og evnen til at opretholde en høj rate af kampmissioner.

- * Evnen til at fungere i en kompleks rekognosceringsangrebsmåde, der muliggjorde efterretningsdata fra forskellige kilder, inkl. fly, satellitter, droner og agenter, at blive konverteret til data for angrebsmål og således endda gøre det muligt, at mobile mål, såsom fjendtlige kolonner af tropper og forsyninger, hurtigt kan angribes.

- * Evnen til at udføre tæt luftstøtte, så vel som også afbrydelse og undertrykkelse på slagmarken imod en fjende, der opererer skjult.

- * Evnen til at kunne operere under alle vejrforhold, og på alle tider af døgnet.

- * Evnen til at bruge præcisionsstyrede våben.

- * Evnen til at integrere langtrækkende luftvarslingsfly såsom A-50 samt efterretnings- og jordovervågningsfly, såsom Il-20 og Tu-214R, i operationernes overordnede koncept.

- * Evnen til at bruge droner i stor skala som en del af en integreret luftoperation.

Der er evner, som de ikke har demonstreret, såsom de organiserende angrebspakker for at gennembryde et luftrum, der er kraftigt forsvaret, men dette har NATO heller ikke gjort. »Alt tyder på, at det russiske VKS ikke vil hvile på laurbærrene, men i stedet vil fortsætte med at opbygge deres

styrkeområder og fjerne svagheder, således, at det vil blive en endnu mere kapabel styrke i den næste konflikt, det må udkæmpe», konkluderer SouthFront.

<https://southfront.org/russia-defense-report-russian-aerospace-forces-in-syria-and-beyond/>

En genrejsning af USA's økonomi med rumforskning som spydspids, og en international mission for menneskehedens fælles mål, som basis for en varig fred

Vi må genrejse fremtiden; og det begynder med kampen for at genoplive NASA. Og de gode nyheder er, at denne kamp nu er i gang; den er endnu i sit begyndelsesstadium, men det er en kamp, der kan vindes. Og USA's fremtid ligger i vægtskålene.

Download (PDF, Unknown)

DOKUMENTATION:

Download (PDF, Unknown)

Gå ud i rummet med Kina, ikke ad Helvede til med Obama

6. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Da Barack Obama annullerede USA's planer om udforskning af rummet, begik han den største af sine forbrydelser, selv i sin egenskab af en »Vinder af Nobels Fredspris«, der udartede til en krigspræsident og massedræber. Rumprogrammet var Amerikas kultur, dets mission og fremtid, og Obamas handlinger vendte i realiteten den historiske kurs omkring og drev USA tilbage.

Tilstanden for økonomien i USA – for ikke at tale om Europa – er i en håbløs spiral for nedadgående og dræber millioner af mennesker gennem håbløshed, narko- og medikamentafhængighed og krig, som truer hele den amerikanske befolkning.

En total genoplivelse af udfordringerne i forbindelse med udforskning af rummet kan ændre alt. NASA's rumprogrammer, der nu er skåret væk og suspenderet, er Amerikas eneste potentielle center for økonomisk håb.

For at vende degenerationen af USA og dets befolkning omkring, er den totale genoplivelse af rumprogrammet, på et højere niveau, den eneste farbare vej.

LaRouche-demokraten Kesha Rogers fra Texas fører an på denne vej, med den mobilisering, hun har genlanceret sammen med veteraner fra NASA, for at bringe rumprogrammet tilbage. *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche kalder dette for videnskabeligt arbejde af højeste rang; det er den eneste, videnskabelige aktivitet i USA, der har ægte betydning for menneskehedens fremtid.

Og Amerika vil stå foran et samfundsmæssigt kollaps, hvis vi ikke meget snart gør dette.

De eksempler, som USA må samarbejde med om enhver bestræbelse inden for rumfartsvidenskab, som der gives mulighed for, er Kina og Rusland.

Dér, hvor den amerikanske »fremskridtskultur« engang blomstrede – i udforskningen af rummet – dér er Kina nu den drivende kraft. Kinas plan for de næste fem år er centreret omkring rumforskning. Med målet om at undersøge galaksen fra Månens bagside inden for de næste to år, inkluderer Kinas nye plan for økonomisk og samfundsmæssig udvikling »en forståelse af universets oprindelse«.

Under en diskussion om det økonomiske program den 5. marts sagde chefen for Kinas største rumforskningslaboratorie: »Rumforskning er uadskilleligt fra Kinas innovationsdrevne udvikling. Hvis Kina ønsker at være en stærk, global nation, bør det ikke kun varetage sine umiddelbare interesser, men også bidrage til menneskeheden. Kun dette kan vinde Kina verdens respekt.«

USA har mistet verdens respekt under Bush, og især under Barack Obama. Obama må fjernes fra embedet, omgående, og hans onde »værk« må omstødes. Og mere presserende end alt andet må hans mord på Amerikas rumforskningsprogram vendes omkring i en total genoplivelse af rumforskning – »for en forståelse af universets oprindelse«.

RADIO SCHILLER den 7. marts 2016: F16-fly til Irak og Syrien// Kinas femårs-plan inkl. videnskab og innovation

Med formand Tom Gillesberg

Vesteuropa: Vi har brug for samarbejde med Rusland, ikke dets destabilisering

4. marts 2016 – I en artikel i bladet Ruslandkontrovers skrev Matthias Platzeck, formand for Tysk-Russisk Forum, at økonomiske og politiske relationer med Rusland ikke må få lov til at forværres yderligere. Sanktionerne imod Rusland har gjort landets opførsel over for Vesten hårdere og har her forårsaget en bølge af »nationalisme«, og de har også haft en destabiliserende effekt på den russiske økonomi. Men en destabilisering af Rusland er ikke noget ønskværdigt, eftersom det er den andenstørste atommagt på Jorden, advarede Platzeck og opfordrede Vesten til at se, hvor de større udfordringer, rent globalt set, ligger:

»Den flygtningekrise, der i øjeblikket får Europa til at holde

vejret, er kun begyndelsen af store forandringer. I Afrika synes stateres kollaps at være en realistisk mulighed, hvilket vil forårsage yderligere bølger af massemigration, ud over de 60 millioner flygtninge, der allerede i dag er i bevægelse.«

Da afdøde tyske kansler Willy Brandt engang advarede om, at øst-vest konflikten var for intet at regne i sammenligning med nord-syd konflikten, sagde han noget, der er af endnu større relevans i dag, fortsatte Platzeck. »Vi konfronteres med globale udfordringer. Vi må håndtere disse sammen med Rusland. Uden Rusland, eller i konflikt med Rusland, kan ingen af disse globale problemer løses.

Krisen i Syrien fremstiller dette på drastisk vis for vore øjne. Vesten må acceptere, at Rusland tydeligvis har et ord at skulle have sagt i denne region, og må inddrage russisk politik i samme øjenhøjde i den internationale krisekommunikation. Syrien kan blive til en lakmusprøve for, hvordan verdens problemer kan håndteres og løses, sammen med Rusland.«

POLITISK ORIENTERING den 3.

marts 2016:

**Schiller Instituttet har
foretræde for Folketingets**

**Udenrigsudvalg:
Syrisk våbenhvile er en
chance for fred gennem
økonomisk udvikling//
Helga Zepp-LaRouche i Indien:
Forlæng Silkevejen til
Mellemøsten
Sagen om Nykredit/Totalcredit**

Med formand Tom Gillesberg

**Ruslands udenrigsminister
Lavrov:
»Ikke ét eneste europæisk
spørgsmål kan løses uden
Ruslands mening«**

3. marts 2016 – I en artikel, offentliggjort i det russiske magasin *Global Affairs* og oversat i dagens *RT*, påpeger den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at »i løbet af i hvert fald de forgangne to århundreder har ethvert forsøg på at forene Europa uden Rusland, og imod Rusland, uvægerligt

ført til svære tragedier, hvis konsekvenser altid er blevet overvundet gennem afgørende deltagelse fra vort lands side«.

Idet han skitserede næsten 1000 års historie, påpegede Lavrov Ruslands rolle i stabiliseringen af Europa. »Som efterfølger til Det byzantinske Imperium, der ophørte med at eksistere i 1453, indledte Rusland en naturlig ekspansion mod Ural og Sibirien og absorberede disse enorme territorier. Det udgjorde allerede dengang en stærk, afbalancerende faktor i de europæiske, politiske kombinationer, inklusive den velkendte Trediveårskrig, der affødte det westfalske system for internationale relationer [Den Westfalske Fredstraktat], hvis principper, og her primært respekt for staternes suverænitet, stadigvæk i dag er vigtige«, bemærkede Lavrov. Men Europa var fjendtlig over for Ruslands opkomst. I begyndelsen af det 18. århundrede lykkedes det Peter den Store at anbringe Rusland i kategorien af Europas førende lande på lidt over hans regeringstids to årtier. »Siden da har man ikke kunnet ignorere Ruslands position. Ikke et eneste europæisk spørgsmål kan løses uden Ruslands mening«, skrev Lavrov.

Senere, bemærkede Lavrov, i perioden efter Anden Verdenskrig, »havde vi en praktisk chance for at hele Europas splittelse og gennemføre drømmen om et fælles europæisk hjem, som mange europæiske tænkere og politikere, inklusive præsident Charles de Gaulle af Frankrig, helhjertet tilsluttede sig. Rusland var fuldstændig åben over for denne mulighed og fremlagde mange forslag og initiativer i denne sammenhæng.«

»Desværre traf vore vestlige partnere et andet valg. De satsede på at udvide NATO mod øst og fremskyde det geopolitiske rum, som de kontrollerede, tættere på Ruslands grænser. Dette er essensen i de systemiske problemer, der har forbitret Ruslands relationer med USA og Den europæiske Union. Det er værd at bemærke, at George Kennan, arkitekten bag USA's politik for inddæmning af Sovjetunionen, i de senere år af sit liv sagde, at ratificeringen af NATO's ekspansion var en 'tragisk fejltagelse'«, påpegede Lavrov.

Lavrov påpegede, at en holdbar løsning på den moderne verdens problemer kun kan opnås gennem seriøst og ærligt samarbejde mellem de ledende stater og deres associerede for at adressere fælles udfordringer i den aktuelle sammenhæng, og skrev: »Vore fremgangsmåder deles af de fleste lande i verden, inklusive vore kinesiske partnere, andre BRIKS- og SCO-nationer, samt vore venner i EAEU, CSTO og CIS. Med andre ord, så kan vi sige, at Rusland ikke kæmper imod nogen, men kæmper for løsningen af alle spørgsmålene på et ligeværdigt og gensidigt respektfuldt grundlag, der alene kan udgøre et holdbart fundament for en forbedring af internationale relationer på lang sigt.«

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov.

Helga Zepp-LaRouche taler ved Raisina Dialog i Indien

Men den indiske ungdom kan også lade sig inspirere til at påtage sig, som deres egen mission, at deltage i den økonomiske transformering af Sydvestasien og Afrika, og på denne måde blive en del af skabelsen af en fremtid for hele menneskeheden.

Virkeliggørelsen af et sådant udviklingsperspektiv er den eneste måde, hvorpå flygtningekrisen kan afsluttes og Europas og USA's økonomier kan genoplives, og hele Asien kan udvikles.

Download (PDF, Unknown)

Eurasien har planer om global udvikling; NATO har planer om global ødelæggelse

2. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – I dag talte Helga Zepp-LaRouche ved en konference i New Delhi, hvor hun opfordrede til, at Indien, Kina og Rusland gik sammen, forhåbentlig sammen med endnu andre, om at forlænge Silkevejsprocessen ind i Sydvestasien og Nordafrika, som det eneste middel til at redde verden fra den overhængende trussel om en atomkrig.

»Den nye aftale mellem USA's udenrigsminister Kerry og Ruslands udenrigsminister Lavrov«, sagde fr. LaRouche, »der omfatter en våbenstilstand for Syrien, har potentialet til at ændre spillet i hele den strategiske situation, under forudsætning af, at især Kina, Rusland og Indien omgående arbejder sammen med landene i Sydvestasien om at gennemføre et omfattende opbygningsprogram, ikke alene for de krigshærgede lande Syrien, Irak og Afghanistan, men for hele regionen, fra Afghanistan til Middelhavet, og fra Kaukasus til Den persiske Golf. Med præsident Xi Jinpings besøg i regionen – til Iran, Egypten og Saudi-Arabien – er denne forlængelse af Silkevejen nu på bordet.

Alligevel finder der en hastig eskalering mod global krig sted. Dette kunne ikke fastslås med større tydelighed end i den sindssyge erklæring, som general Philip Breedlove, kommandør over NATO og den amerikanske kommando i Europa, aflagde for den amerikanske senatskomite for væbnede styrker i

tirsdags. Breedlove sagde, at det amerikanske militær i Europa må være forberedt til at »punktere« Ruslands regionale forsvar og til en »hurtig forstærkning« af tropper, der bevæger sig mod øst i tilfælde af en konflikt. »Rusland har skabt et meget fortættet mønster af 'A2-AD', eller 'Anti-Adgang og Adgang Forbudt-område' (Anti-Access, Area Denial) ... Vi må investere i de evner og kapaciteter, der giver os mulighed for at gå ind i et A2-AD-område.«

Bemærk, at denne angivelige truende forsvarsevne, som russerne har, og som Breedlove ønsker at »punktere«, befinder sig inden for Ruslands egne grænser – dvs., at Breedlove åbenlyst taler om en invasion af Rusland. Lyndon LaRouche responderede, at der var noget alvorligt i gang, at de forsøger at fremprovokere en krig, »men de får måske ikke, hvad de forventer«.

Denne åbenlyse trussel om global krig står i skarp kontrast til aftalen om en våbenhvile i Syrien, der holder nu på femte dag – netop pga. direkte samarbejde mellem det amerikanske og det russiske militær! Og i dag vendte den amerikanske astronaut Scott Kelly tilbage til Jordan, efter 340 dage i rummet, som en af de få, tilbageværende helte fra resterne af det amerikanske, bemandede rumprogram – i et russisk rumfartøj!

Faktum er, at briterne er desperate. Hele den transatlantiske finansielle struktur er klar til at bryde sammen – den kan ikke overleve spekulationsboblens kollaps, som nu spreder sig i hele Europa og har kurs mod Wall Street. Og, bemærkede LaRouche, briterne ved, at, hvis Putin fortsætter, som han gør i dag, så er Det britiske Imperium færdigt.

Dette er en situation, hvor vi må være parat til at føre Amerika tilbage til mental tilregnelighed, baseret på de principper, som Helga fremlagde i dag i New Delhi.

Foto: USA's udenrigsminister John Kerry taler med Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov den 11. februar, 2016, inden et bilateralt møde, med fokus på Syrien, forud for Sikkerhedskonferencen i München.

Den tyske udenrigsminister Steinmeier citerer Franklin Roosevelt i Washington; kræver åbne grænser og en Marshallplan for Mellemøsten

Tirsdag, 1. marts 2016 – Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier talte i dag på George Washington Universitet og citerede her Franklin Roosevelt og krævede åbne grænser. »Det værste, vi kan gøre, er at forsegle os«, sagde Steinmeier med henvisning til flygtningekrisen i Europa, så vel som til debatten om immigration i USA.

Han lagde ud med at tale om flygtningekrisen i Europa. Han citerede Roosevelts berømte, første indsættelsestale, at det eneste, vi har at frygte, er selve frygten, men henviste dernæst til det efterfølgende, hvor Roosevelt sagde, at frygt

»lammer den nødvendige indsats for at vende tilbagetog til fremgang«.

»Vi må inddrage og adressere rødderne til dette problem«, sagde Steinmeier. »Tilhængerne af frygt gør det modsatte. Men vi kan ikke flygte fra problemet. Verden er for indbyrdes forbundet«, sagde han. »At rejse mure er en dårlig idé, uanset, hvem der betaler for dem«, sagde han, med tydelig adresse til Donald Trump.

Han understregede Ruslands betydning. »En del af dette lederskab vil være vores dialog med Rusland«, sagde Steinmeier. »Vi kan ikke undvære Rusland. Vi må inddrage Rusland. Vi må huske den lektie, vi lærte af vore fædre og bedstefædre [der var udstationeret til Sovjetunionens grænser under den Kolde Krig].«

Med hensyn til våbenhvilen i Syrien sagde Steinmeier: »Hver eneste time, hvor våbenstilstanden holder, er vigtig for verden, så vel som for de mennesker, der er direkte berørt af den. Vi må yde de flygtninge, der flygter fra denne krig, beskyttelse. Det er ikke alene en humanitær pligt, men er også indskrevet i EU's statutter og Genève-traktaterne. USA har altid været kendt som et land, der har givet et tilflugtssted for dem, der flygtede fra krig og undertrykkelse. Dette vil lykkes os, hvis vi angriber den grundlæggende årsag til denne migration.«

Det første spørgsmål kom fra en repræsentant fra *EIR*, der spurgte ham, om ikke han var enig i, at vi har behov for en ny Marshallplan for Mellemøsten, der indledningsvis kunne bygge på den kinesiske præsident Xi Jinpings vigtige initiativ for en forlængelse af det økonomiske projekt for Ét bælte, én vej ind i Mellemøsten og herigennem fjerne det grundlæggende problem med regionens manglende udvikling.

Steinmeier kom med et temmelig langt, men noget forsigtigt, svar på spørgsmålet. Han bemærkede, at omstændighederne i det

ødelagte Europa efter Anden Verdenskrig var meget anderledes end i nutidens Mellemøsten. I Europa var der en kvalificeret arbejdsstyrke, som omgående kunne sættes til at arbejde. I Europa fandtes der allerede en industriel udvikling, som man kunne bygge på. Dette var generelt ikke tilfældet i Mellemøsten. Alt imens der fandtes nogen kapacitet af denne art i Irak, så var det ikke tilfældet andetsteds. Og selv i Irak, så var en stor del af landets territorium stadig under ISIS' kontrol. Mange mennesker var allerede migreret til Europa. Alt imens der var behov for økonomisk assistance, især mad og husly, så eksisterede der stadig en militær situation i store dele af regionen. »Vi må først skabe en situation, hvor folk kan vende tilbage til deres hjemlande. Vi må bruge alle vore kræfter til at forsøge at samle disse lande igen.«

Tyrkiet og Saudi-Arabien vil sabotere våbenstilstand i Syrien

29. februar 2016 – Generalløjtnant Sergei Kuralenko, chef for det russiske militære koordinationscenter i Latakia, sagde i går, at, ikke alene var der indløbet rapporter om, at Tyrkiet havde skudt ind over grænsen ind i Tel Abyad, men også, at skønsmæssigt 100 militante kæmpere var krydset over grænsen fra Tyrkiet og ind i Syrien for at tilslutte sig et ISIS-angreb på landsbyen. Tel Abyad, der ligger omkring 70 km øst for Kobani, blev tilbageerobret af det kurdiskanførte Folkets Beskyttelsesenheder (YPG) og hermed allierede arabiske militser i juni måned 2015. Den russiske rapport kom tilsyneladende fra YPG, der hævdede at have slået ISIS-angrebet tilbage.

Den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov udstedte i dag en ligefrem advarsel til, og om, Tyrkiet. Det er meget farligt, at Tyrkiet »ikke har forladt ideen om angreb hen over grænsen ... for at skabe visse zoner på syrisk territorium langs den tyrkiske grænse«, sagde Ryabkov. »Vi har tidligere set eksempler, hvor følelserne rent faktisk løb af med dem, der traf beslutningerne i Tyrkiet.« Hvis dette skulle ske under våbenstilstanden, »kunne det udvikle sig til en tidsindstillet bombe, der ville afstedkomme, ikke en forsinket, men en omgående handling. Jeg ønsker at advare mine tyrkiske kolleger imod dette«, sagde han.

Unavngivne tyrkiske regeringsfolk benægtede, at de skulle have beskudt Tel Abyad; men i dag indrømmede andre derimod, at der var blevet skudt hen over grænsen ind i Azaz og hævdede, at deres mål er ISIS og ikke de kurdiske YPG-styrker, der er omfattet af våbenstilstanden.

Den saudiske udenrigsminister Adel al-Jubeir anklagede også Rusland og den syriske regerings luftvåben for at overtræde våbenstilstanden og sagde, at Riyadh diskutererede spørgsmålet med internationale magter. Under en pressekonference med den danske udenrigsminister [Kristian Jensen] i Riyadh sagde al-Jubeir, at der ville foreligge en »Plan B«, hvis det blev klart, at den syriske regering og dens allierede ikke var seriøse mht. våbenstilstanden, selv om han ikke kom med nogen detaljer. Virkeligheden er den, at saudierne ikke har magt til at gennemtvinge nogen Plan B.

Foto: Den saudiske og danske udenrigsminister, hhv. Adel al-Jubeir og Kristian Jensen, under den fælles pressekonference i Riyadh, 28. februar 2016.

og resten af verden i form af terror fra Islamisk Stat og en flygtningebølge, der er ved at løbe Europa over ende, kan bringes til ophør og erstattes af et nyt paradigme for fred gennem fælles økonomisk udvikling.

GDE Error: Requested URL is invalid

Dias til mødet:

Mulighed for fred i Syrien. EIR's Jeffrey Steinberg forklarer, hvordan våbenhvilen kom i stand, og hvad der må til for at den bliver varig

LPAC fredags-webcast 26. februar 2016, dansk oversættelse.

Hvis man derfor sluttelig ønsker, at den syriske fredsaftale skal blive en succes, altså holde, så må man, ud over det presserende nødvendige behov for en Marshallplan/Landbrohjørneste for at sikre, at freden er varig, også fjerne Obama. Og man må bringe det britiske imperiesystem til fald.

Der findes muligheder for en erstatning, men disse erstatninger vil kun ske, når Obama er blevet fjernet af reelle forfatningsmæssige grunde, og på det tidspunkt, hvor Det britiske Imperium har fået en reglementeret begravelse.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 29.
februar 2016:**

**Kun Silkevejen kan få
våbenhvilen i Syrien til at
holde**

Med formand Tom Gillesberg

**Silkevejen kan få den syriske
våbenhvile til at lykkes**

24. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Da Israel og den Palæstinensiske Befrielsesorganisation (PLO) underskrev en aftale i 1993 om at afslutte drabene og oprette et selvstyre for palæstinenserne, sagde Lyndon LaRouche omgående, at traktorerne måtte køre, med det samme, hvis planen skulle

lykkes. Den gensidige gavn, baseret på israelsk industrikapacitet og palæstinensisk faglært arbejdskraft, måtte lanceres uden tøven, insisterede han. Det skete ikke, eftersom IMF og Verdensbanken skulle lede processen. Treogtyve år senere ...

Den dramatiske våbenhvile, som Ruslands og USA's udenrigsministre, Sergei Lavrov og John Kerry, hhv., aftalte den 22. februar i München, og som bekræftedes via en telefonsamtale fra præsident Vladimir Putin til præsident Barack Obama, har et umiddelbart potentiale til at transformere ikke alene Syrien, og ikke alene Mellemøsten, men hele verden. Den fremragende, strategiske intervention fra Putins side i Syrien sidste år i september demonstrerede, at terrorister kan nedkæmpes, men også, at USA under præsident Obama i realiteten havde allieret sig med terrorister for at opnå »regimeskift«, rettet mod ikke-samarbejdsvillige regeringer. Denne æra, med amerikansk underdanighed over for britisk imperietyranni, kan afsluttes – hvis våbenhvilen holder.

Ligesom med Oslo-aftalen vil våbenhvilen kun holde, hvis genopbygningen og udviklingen af Syrien (og regionen) omgående kommer i gang. Helga Zepp-LaRouche sagde den 23. feb., at den Silkevejsproces, som Xi Jinping har lanceret, kan og må bringes ind i regionen nu – ikke i næste måned, eller til næste år. Det udviklingsprogram for Sydvestasien, som EIR-rapporten 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen' fremlægger, leverer fundamentet. Xi Jinping initierede projektet under sit besøg til Saudi Arabien, Iran og Egypten i januar. Der er ingen tid at spille.

Titelfoto: USA's udenrigsminister John Kerry i rådslagning med sin russiske modpart Sergei Lavrov og den russiske præsident Vladimir Putin. (en.kremlin.ru)

Putin går frem med fredsinitiativ for Syrien; Det haster med at få Obama og briterne smidt ud

24. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den russiske præsident Vladimir Putin går frem i denne uge med det nye initiativ for en våbenhvile i Syrien, med dens fulde implikationer for at standse krigsmagerne. Elementer i denne proces i perioden 22.-23. feb. tøjrer Obama og hans London-kontrollers med flere og flere begrænsninger. Det geopolitiske slæng finder det stadig vanskeligere at gennemføre deres sædvanlige, beskidte tricks. Dette skaber en ny mulighed for os til at handle for at få Obama væk, og virkelig bryde med det britiske imperieparadigme, der er den oprindelig ansvarlige for ødelæggelsen i Mellemøsten/Nordafrika og Europa. De aktuelle omstændigheder udgør de perfekte betingelser for fornuftige kræfter i hele USA – og i hele verden – for at komme frem og præstere dette.

»Der er ingen mulighed«, sagde Lyndon LaRouche i dag og understregede det som en presserende hastesag. »Med mindre der gøres noget særligt for at få Obama smidt ud af embedet«, er der ingen chance for succes. Det er vigtigt, sagde han, at »bryde det britiske overtag. Det er menneskehedens eneste chance. Obama må fjernes, på den ene eller anden måde. Det er den eneste mulighed.«

Den 22. feb. nåede de fælles formænd for ISSG (Den Internationale Støttegruppe for Syrien) – Rusland og USA – frem til en formel aftale om »Betingelser for Ophør af

Fjendtligheder i Syrien«, efter en telefonsamtale mellem Putin og Obama, efter anmodning fra Kreml. Dernæst udstedte Putin en fuld og officiel »Særlig Erklæring«
<http://en.kremlin.ru/events/president/news/51376>

om den nye aftales betydning, der omfatter en gentagelse af principperne og en specifikation af deres gennemførelse. Med hensyn til overholdelse af kravene siger Putins erklæring: »For at opnå dette mål vil vi etablere en kommunikations-hotline og, om nødvendigt, en arbejdsgruppe til udveksling af relevant information ... «

Putin understregede yderligere, at der må skabes betingelser »for lancering af en politisk proces på lang sigt gennem en bred, inter-syrisk dialog i Geneve, under FN's regi«.

Moskva annoncerede dernæst, inden for 24 timer, mere implementering. Generalmajor Igor Konashenkov, talsmand for Forsvarsministeriet, udstedte i dag en erklæring, der sagde, at Rusland har forberedt logistikken for den 'varme linje' mellem USA og Rusland og overgivet det til USA til at blive igangsat. For det andet har Rusland etableret et »koordinationscenter til forsoning« af de krigsførende parter, på Kheimin-flybasen nær Latakia idet vestlige Syrien. Dets funktioner vil være at »yde maksimum assistance« til alle, der beder om det. Der vil blive oprettet hotlines for at overvåge våbenstilstanden. Centeret vil assistere indsatser for humanitær hjælp.

I modsætning hertil fulgte Obama op på telefonsamtalen og aftalen med Putin ved ikke at komme med en erklæring og blot frigive et udskrift på to afsnit, der blev udlagt på Det Hvide Hus' nyhedsside. Første afsnit bekræftede blot telefonsamtalen og aftalen; alt imens det andet afsnit rapporterede, at Obama revsede Putin for forseelser i Ukraine. Den britiske udenrigsminister Philip Hammond fulgte trop ved at rave om, at den nye aftale »kun vil holde, hvis der finder et betydeligt sindelagsskift sted i det syriske regimes og dets støtters

opførsel. Især må Rusland honorere denne aftale ved at afslutte sine angreb på syriske civile ... « osv.

I realiteten udgør Putins fredsinitiativer i Syrien rammerne for den Silkevej/Marshallplan, som Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttets mobilisering har foreslået, og som er indbefattet i præsident Xis nylige besøg til regionen. Dette er midlet til at afslutte striden og genoprette en fremtid i hele regionen.

Det, der blokerer for dette, er, at amerikanere stadig finder sig i, at Obama sidder i embedet, og i den britiske imperiebesættelse. Tiden til at komme af med dette er for længst overskredet.

Foto: Vladimir Putins tale efter Ruslands og USA's vedtagelse af en fælles erklæring om Syrien. (en.kremlin.ru)

**RADIO SCHILLER den 22.
februar 2016:
Knæk Det britiske Imperium
med en tysk-russisk
udviklingskorridor**

og et kinesisk-koreansk-russisk hurtigtog

Med næstformand Michelle Rasmussen

Kerry og Lavrov når frem til 'Midlertidig principaftale om Syrien'

21. februar 2016 – De amerikanske og russiske udenrigsministre, hhv. John Kerry og Sergei Lavrov, nåede i dag frem til det, Kerry kaldte »en midlertidig principaftale om betingelserne for en standsning af fjendtlighederne [i Syrien], der kunne komme i gang i de nærmest kommende dage«.

Under en nyhedskonference i Amman sammen med den jordanske udenrigsminister Nasser Judeh sagde Kerry: »Betingelserne for en standsning af fjendtligheder er nu ved at blive fuldført. Vi er faktisk i dag tættere på en våbenhvile, end vi har været.« Kerry tilføjede, at han forventede, at præsident Obama og den russiske præsident Putin i de kommende dage ville forhandle, for at fuldstændiggøre den midlertidige principaftale.

Irans PressTV og Reuters rapporterede, at det Russiske Udenrigsministerium bekræftede, at Lavrov og Kerry havde talt i telefon sammen søndag, om betingelserne for en våbenhvile. Rapporten sagde, at diskussionerne gik omkring betingelserne for en våbenhvile, der ville ekskludere operationer imod

organisationer, »som af FN's Sikkerhedsråd var anerkendt som terrorister«. Dette inkluderer ISIS og Nusra Front.

Hvad den midlertidige principaftale vil føre til er ikke klart. Under pressekonferencen gentog Kerry Obamas holdning, at den syriske præsident Bashar al-Assad må gå. »Med Assad der, kan, og vil, denne krig ikke ende«, sagde han. Assad sagde i går, at han ville gå med til en våbenhvile på betingelse af, at terrorister ikke udnytter en standsning af kamphandlingerne til deres fordel, og at lande, der støttede oprørere, ophørte med deres støtte. Elementer af den syriske opposition havde tidligere indvilliget i »muligheden« for en midlertidig våbenstilstand på betingelse af, at der blev givet garantier for, at den syriske regerings allierede, inklusive Rusland, ville stoppe deres luftangreb, at belejringer blev ophævet og at nødhjælp ville få adgang over hele landet. Og Rusland har sagt, iflg. Associated Press, at de ville fortsætte luftangrebene i Syrien mod dem, de anser for at være terrorister, selv under en våbenhvile. Disse divergerende holdninger gør en holdbar våbenhvile til en monumental udfordring.

»Jeg tror ikke på«, sagde Kerry, »at, i løbet af de næste par dage, hvor vi forsøger at få dette effektueret, der skulle opstå et 'magisk vendepunkt' med hensyn til det, der foregår på jorden ... Oppositionen har gjort det klart, at de er fast besluttet på at kæmpe tilbage«.

Hverken Kerry eller det Russiske Udenrigsministerium ville frigive detaljer om den midlertidige principaftale.

Foto: USA's udenrigsminister John Kerry taler under en fælles pressekonference med Jordans udenrigsminister Nasser Judeh i Udenrigsministeriet i Amman, Jordan.

Gør Det britiske Imperium forbi, og sats på den eurasiske løsning

21. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Lyndon LaRouche gav søndag, den 21. februar en strategisk vurdering, der sagde, at verden nu har nået et øjeblik med et vendepunkt, hvor enten, det onde Britiske Imperium, med sit system for monetaristisk udplyndring, bliver knust, eller verden vil snart styrte ned i en atomkrigs rædsler. Alt imens der er legitim fokus på de sindssyge provokationer, som kommer fra Tyrkiet og Saudi Arabien, der forsøger at gøre alt, hvad de kan, for at starte Tredje Verdenskrig på den syrisk-tyrkiske grænse, så er virkeligheden den, at det virkelige magtsæde bag disse manøvrer er den britiske krone.

Det transatlantiske, britiske system er totalt bankerot, og det virkelige centrum for global magt og stabilitet er skiftet over til Asien, hvor samarbejde mellem Kina, Rusland og Indien har skabt en relativ stabilitet, efter transatlantiske standarder. Der er trusler i Asien, men disse trusler kan overvindes gennem den form for politik for fysisk, økonomisk udvikling, som Kina har fremmet gennem initiativet med 'Et bælte, én vej'. Asien er blevet centrum for menneskehedens fremtid, fordi briterne har ødelagt næsten hver eneste hvid af kreativitet i USA, Storbritannien og det meste af kontinental-Europa. Der er muligheder, men de begynder alle med udslettelsen af Det britiske Imperiums magt.

For kontinental-Europa er den eneste, produktive løsning, at

Tyskland, den sidste, tilbageværende økonomiske magt i Europa, allierer sig med Rusland omkring en plan for fysisk, økonomisk udvikling, tværs over hele korridoren mellem Tyskland og Rusland. En russisk-tysk koalition for en genoplivning af de produktive kræfter ville være den form for forandring, væk fra Det britiske Imperiums monetarisme, som der er et presserende behov for. Glem Det britiske Imperiums bankerotte pengesystem. Det er fuldstændig færdigt, og kan aldrig genoplives. En tysk alliance med Rusland om opbygning af de produktive forbindelser hen over Eurasien, i partnerskab med Kina og Indien, er skriften på væggen for en dødsdom over de imperiekræfter, der gør fremstød for krig ved hjælp af skakbrikker som Erdogan, Obama og Mohammed bin Salman.

Samme fremgangsmåde er presserende nødvendig i Nordøstasien, hvor Koreakrisen kun kan løses gennem en genoplivning af Kina-Korea-Rusland-jernbaneforbindelserne, der rent historisk har eksisteret, og som kan og må genoplives i dag. uden en fysisk-økonomisk dimension findes der ingen måde, hvorpå de britiske, geopolitiske svindelnumre kan overvindes. Afdøde general Douglas MacArthur forstod dette princip for asiatisk udvikling og stabilitet, som det ses af hans program for en genopbygning af Japan ved afslutningen af Anden Verdenskrig, og af hans fremragende lederskab i Korea. Genoplivningen af Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren er afgørende for stabiliteten i Asien, og dette bliver forstået af det kinesiske lederskab som et nøgleelement i hele »win-win«-udviklingsstrategien i Eurasien.

Der er ingen levedygtige alternativer til denne totale sejr/totalte fremgangsmåde med krig, til at overvinde briterne. En tysk-russisk alliance for en genoplivning af Eurasien fra den europæiske side, som det tidligere blev forudset af den franske præsident, general Charles de Gaulle, den sidste franske leder, der besad en vision om Eurasien, er den eneste, tilbageværende mulighed for Europa og hele det transatlantiske område. I USA betyder dette at dumpe Obama, der ikke er andet

end en britisk brik, og at udslette Wall Street. I Asien er Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren afgørende for en meningsfuld løsning til Det britiske Imperiums eskalerende krigsprovokationer, der i overvejende grad køres gennem Barack Obamas mund, og som er rettet, ikke mod Nordkorea, men mod Kina. Indien er en naturlig partner i denne asiatiske udviklingsbestræbelse, og er allerede med om bord og forlænger de eurasiske udviklingskorridorer ind i Det indiske Ocean.

Den russiske præsident Putin har gjort det godt med den russiske, strategiske intervention i Syrien, der har trukket tåberne i Tyrkiet og Saudi Arabien ind i en fælde, de selv har skylden for. Denne fælde har taget det britiske imperie-slæng på sengen, og øjeblikket til at knuse dem fuldstændigt er nu inde.

Dette er den presserende, globale politik, der må tages i betragtning, og vedtages. Tiden er ikke til endeløse debatter, og til at trække tiden ud. Denne politik må vedtages nu, og gennemføres i praksis. Det er den faktiske gennemførelse, der er underkastet seriøs planlægning blandt seriøse verdensledere, af hvilke flertallet er i Eurasien, som et resultat af generationers britiske brutalisering af befolkningerne i USA og kontinental-Europa.

Hvis du fanger dig selv i at tænke, »Ja, men det her er altså ikke praktisk«, er du allerede dømt til undergang.

Bliver Ankara et nyt

Sarajevo?

Verden har brug for en fredsplan!

Af Helga Zepp-LaRouche

Løsningen er enkel: Kasinoøkonomien må afsluttes gennem realiseringen af Glass/Steagall-loven; en international gældskonference må afskrive bankernes giftige værdipapirer, og et nyt kreditsystem må finansiere investeringer i den Nye Silkevejs projekter. Og hertil har vi ikke brug for et oppumpet, overnationalt bureaukrati i Bruxelles, men derimod en alliance af suveræne stater, som er forpligtet over for den fælles mission for udvikling af de områder i verden, der har et presserende behov for vores hjælp.

Kun, hvis Europa finder tilbage til sin humanistiske tradition, vil vi kunne bestå.

Download (PDF, Unknown)

USA og Europa må gå sammen med Rusland og Kina for at undgå krig

– Den Europæiske Union er

færdig, med eller uden briterne

Jeg vil begynde direkte med at diskutere den meget dystre trussel om en international konflikt, der nu er ved at rejse sig, især fra den krudttønde, der udgøres af Syrien, Nordafrika og Mellemøsten. Det syriske område, hvor, på trods af den fælles indsats fra udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov for at finde fælles fodslag, så truer Obamas afvisning af at give Saudi Arabien og Tyrkiet besked på at trække sig med at få det hele til at eksplodere.

Download (PDF, Unknown)

LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 19. februar 2016:

USA og Europa må samarbejde med Rusland og Kina for at undgå krig

Faren for en massiv, endnu større strøm af flygtninge, der kommer fra Afrika og ind i Europa, så vel som også den fortsatte krise centreret omkring Mellemøsten, betyder således, at Europa er absolut dømt til undergang, med mindre

der finder et fundamentalt skifte i politikken sted. Og dette betyder, at USA og Europa indledningsvis må række hånden frem mod Rusland og Kina.

Engelsk Udskrift.

US & EUROPE MUST REACH OUT TO RUSSIA & CHINA TO AVOID WAR

International LaRouche PAC Webcast

Friday, February 19, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening. It's February 19, 2016. My name is Matthew Ogden and you're joining us for our weekly, Friday evening broadcast here from larouchepac .com

I'm joined in the studio tonight by Jason Ross from the LaRouche PAC science team, and we're joined via video, from a remote location, by Jeffrey Steinberg of Executive Intelligence

Review. The three of us, along with several others, had a chance

to have a discussion earlier today with both Lyndon and Helga Zepp-LaRouche, so what you're about to hear will be informed by

that discussion.

Now, I'm going to just start right off the bat with a discussion of the very dire threat of an international conflict

arising, especially from the powderkeg of Syria, Northern Africa,

and the Middle East. The area of Syria, where, despite the efforts of Secretary John Kerry to find common ground with Russian Foreign Minister Sergey Lavrov, Obama's refusal to tell

Saudi Arabia and Turkey to stand down is threatening to blow this

entire thing sky high. A very accurate discussion of this was published earlier today in a piece on Consortium News by Robert

Parry, the editor of that publication, in which he says the risk

that the multi-sided Syrian war could spark World War III, continues, as Turkey and U.S. neo-cons seek an invasion that could kill Russian troops, and possibly escalate the Syrian crisis into a nuclear showdown.

What Robert Parry says in this article is that Barack Obama took questions from reporters on Tuesday, but he did not take the

one that needed to be asked: which was whether he had forbidden

Turkey and Saudi Arabia to invade Syria, because on that question

could hinge whether the ugly Syrian civil war could spin off into

World War III and possibly a nuclear showdown.

Now, this was part of our discussion earlier today with Mr. LaRouche and what I know Jeff will elaborate much more on, was LaRouche's analysis. But in short, what Mr. LaRouche had to say

is that what Putin is doing in this situation, and overall in a

strategic manner, defines the point of action, defines the point

of reference, for action. Everything else is bluff.

So, let me hand it over to Jeff, and he'll elaborate many more of the details, and then we'll come back to our institutional question for this evening, which Jeff will also answer. So, Jeff?

JEFFREY STEINBERG: Thank you, Matt. Well, as we were going through the discussion with Mr. LaRouche earlier today, he actually drew a distinction between the bluff, and what he said

much more accurately is the folly of what Turkey and Saudi Arabia

are up to. It's folly because they are caught in their own

madness, and don't even realize the consequences of what they're doing in the real world. They don't have the capability to carry out the kind of provocations that they are threatening, and the danger, of course, is that that does not mean that they're not going to try to do it.

Putin stepped into the Syria situation at a critical moment last September, and the entire situation has shifted radically since that point. The Russian intention is {not} to simply accomplish a military victory on behalf of the forces of President Assad. They're creating the conditions to force the intransigents, in this case Turkey, Saudi Arabia, Qatar, some of the other Gulf states, and always lurking in the background when

you're dealing with Saudi Arabia and the Muslim Brotherhood is the British. So, Putin has established a clear sense of control

over the situation. Undoubtedly part of Putin's configuration is

that Obama has been greatly weakened by the actions of Russia; on

the economic sphere, the actions of China; and there are sane military forces in the United States who recognize the folly of

what Turkey and Saudi Arabia are doing.

This has been described by Parry, whose article you mentioned, and by others, as the danger of a Sarajevo 1914 flash

point, along the Syria-Turkey border, but what Mr. LaRouche emphasized today is that Putin has a very clear sense of the military correlation in this situation, and has also a very clear

sense that Turkey and Saudi Arabia are acting on the basis of their own irrationality. And he is luring them in to the kind

of
trap that could be basically enclosed on them at any moment.
It's
a gravely dangerous situation, but you have at least one key
player, namely Russian President Putin, who knows what he's
doing, and who is steering these events in a way that conforms
to
an appropriate strategic analysis, and to an understanding of
how
to basically defeat these forces that have been trying to
destroy
Syria for the last five years, and in so doing, to deprive
Russia
of one of its own critical access points in the Mediterranean
region.
Now, what Mr. LaRouche really emphasized, and I think that
this is the crucial point to take away from this issue, is
that
the center of gravity of world affairs has dramatically
shifted
to where the Asia-Eurasia region, anchored in the cooperation
between China and Russia and India, with other countries
grouping
around that, is really where the strategic center of the world
economy has now been shifted. And if you look at the situation
in
Europe, in particular, from one end to the other you see
nothing
but bankruptcy and political failure. The United States is on
the
verge of the same kind of bankruptcy. And so the only place
where
you have growth and stability by any measure, and of course
Asia
and Russia and Eurasia are not devoid of problems, but
relative
to the state of absolute bankruptcy that we see in Europe and

in
the United States, we see a disintegration of the political
and
economic conditions in much of South America, as well. Of
course,
Africa has been on the target list of the British and other
European colonial, imperial powers for the longest time.
But in Asia, you not only have a much more stable and
growing situation, but you have a commitment to an abandonment
of
geopolitics in favor of what Chinese President Xi Jinping has
called the "win-win" strategy. And if you look at the crisis
in
Europe right now, leaving aside the fact that the entire
European
financial system is bankrupt – hopelessly, irreversibly
bankrupt
under the present conditions and terms of thinking that
dominate
Europe – if you look at the refugee crisis, you're beginning
to
see a glimmer of sanity, driven by desperation, by certain of
the
people who are responsible for creating the European fiasco in
the first place.
So, you've got people like Wolfgang Schäuble, the finance
minister of Germany, who was one of the monsters behind the
destruction of Europe, including the German economy itself,
now
saying there must be a Marshall Plan to rebuild Syria, to
rebuild
other parts of the Middle East, and only on the basis of a
Marshall Plan, which gives people a clear incentive to go back
to
their homes, to rebuild their country, only under those
circumstances, and those circumstances alone, can the refugee
crisis in Europe be remotely solved. And of course, what

applies

to the Middle East applies doubly for Africa, where the U.S.-British-French overthrow of Qaddafi unleashed absolute hell

throughout the African continent.

And so the danger of a massive, even larger flow of refugees coming out of Africa into Europe, as well as the continuing crisis centered in the Middle East, means that Europe is absolutely doomed unless there is a fundamental change in policy.

And for starters, that change means that the United States and Europe must reach out to Russia and China. You had the recent visit by President Xi Jinping of China to Saudi Arabia, to Iran,

and to Egypt, and what Xi Jinping made very clear is that China

is prepared to move towards the building of the Silk Road infrastructure, the New Silk Road land route, the Maritime Silk

Route, which will come up through the newly expanded Suez Canal

– China will do that. In fact, just this week, the first freight

train from Eastern China arrived in Iran, and this is part of the

entire European system of not just transportation corridors, but

development corridors that have been put forward by China as the

cornerstone of their foreign policy.

So, they're presenting a win-win alternative. And in the case of Europe, there is no alternative. Europe is so politically

and psychologically bankrupt – the leadership of Europe is so bankrupt that China, through this Middle East development portion

of the One Belt, One Road policy, offers the only viable basis

for this Marshall Plan idea to actually be put into practice. And were it not for the Putin intervention, beginning last September, we couldn't even be contemplating the possibility of that kind of solution to this seemingly intractable problem in the Middle East.

Now, Mr. LaRouche emphasized in this context that Europe is completely gone; it's completely bankrupt, and there are solutions, but the present leadership is unprepared to consider that kind of level of rethinking. In the United States, we're very close to the edge, but the United States {can} be saved and the solution to the problems in the United States begins with removing President Barack Obama from office immediately, and moving to wipe out the thoroughly bankrupt Wall Street system. Because until that system is put through basically a bankruptcy shutdown, then none of the viable and available solutions are going to be there. But, if you were to get rid of Obama, if you were to wipe out Wall Street,—and, for example, immediately passage of Glass-Steagall would be one critical element for that process to happen almost overnight — then we have a history in the United States. We had Alexander Hamilton. We had Franklin Roosevelt. We had glimmers of the same policy with John F. Kennedy. You go back to a credit system, a government credit system that kick-starts production, that trains a young generation that's right now completely unqualified to serve in a real economy.

All of that means the United States coming into alignment with what we see going on with China, with Russia, with India, with others. In other words, the United States becomes part of

a
genuine trans-Pacific collaboration, and under those
circumstances, Europe itself would have no choice but to get
on
with the program.

So, what we're seeing from Turkey, from Saudi Arabia, and as
I said, always watch for the British lurking in the background
with those two countries – you have clinical insanity and
folly,
which holds the danger of war. But Mr. LaRouche again
emphasized,
Putin knows this. He sees all of this, and he is on top of the
situation, and is prepared to take the appropriate and
necessary
actions. And there are some people who are not completely out
of
their minds on the U.S. side, within the military-intelligence
community, who understand that partnering with Russia is the
only
way to solve this problem.

OGDEN: Thank you, Jeff. Now, just really on the subject that
you ended on here, the bankruptcy of Wall Street and the
extended
Wall Street system, and the relationship of that to the
conditions in Europe; that brings us to our institutional
question for this evening, which reads as follows: "Mr.
LaRouche. The heat is turning up on British Prime Minister
David
Cameron, who's trying to get the upper hand over a referendum
that could result in the UK leaving the European Union. The
potential break-up of the European Union, which is called
'Brexit', has elicited warnings about the impact on the UK
economy should voters say that they want out of the EU. A
recent
poll showed that 42% of UK voters would opt to leave the EU;
compared to 38% who say that they would vote to stay. This

week

will be the first major test as to whether Cameron's done enough

to secure an agreement to change some terms of the UK's relationship with the European bloc. Cameron says that he will campaign to stick with the EU, if a deal can be reached. This Thursday and Friday will be the first time that all 28 EU countries will discuss a package of proposals recently released

by the EU, aimed at addressing the UK's economic concerns.

Cameron negotiated the proposals with the EU leaders and Donald

Tusk, President of the European Council – the EU's main decision-making body. What is your view of a possible 'Brexit'?"

STEINBERG: Well, you know, you've got "Brexit" that was preceded by "Grexit", and probably we're going to have a much larger lexicon; that all comes down to the fact that people have

the sense that the European Union, particularly the European Monetary Union, is a sinking ship. And therefore, if the ship is

sinking, or the movie theatre is on fire, you get to the exit as

fast as possible. But the reality is, that the European Union –

and within that, the European Monetary Union – are the problem.

So, therefore, unless you address the more underlying issue, which is that Europe is financially and economically bankrupt; then it really is almost of secondary significance whether Britain stays in or leaves. If Britain leaves the European Union,

then that's virtually it for the European Union. Other officials

in Europe, even including Schäuble at the Davos Conference

earlier this month, said that if the Schengen agreement, the open borders agreement in Europe is broken, then the European Union will cease to exist. And already in Poland, in Hungary, in other countries on the edge of Europe but within the European Union, they're already building those walls. So in effect, the European Union, as it's presently constituted, is a dead letter; it really doesn't exist. And the countries of Europe, either collectively or individually, are going to have to come to face the reality that their banking system is thoroughly bankrupt; they've lost so much productive capacity that Europe from a physical standpoint is no longer capable of self-reliance, self-preservation. So, the whole thing is going under; and of course, there's a certain irony in the British threatening to leave the European Union, since the bankruptcy of the entire trans-Atlantic system is largely the result of policies that were created in London, and were then spread about Europe and the United States. You could almost say that Europe was doomed from the moment that Margaret Thatcher launched the Big Bang in 1985, and turned London into a safe haven for speculative gambling operations, drug-money laundering, anything other than investment in the real economy. So now, we're 30 years into that process, and Europe is finished. So, the issues that are being negotiated between Cameron and Tusk and the others on the European Commission, are tiddlywinks; they're not the real issues. Unless Europe comes

up

with its own version of shutting down the City of London and Wall

Street, a genuine full-scale Glass-Steagall separation of legitimate commercial banking activity from all of the gambling,

then Europe is completely doomed. And the only hope that they will have is that some sane future leaders, who emerge out of this political rubble, recognize before it's perhaps too late that aligning with China and Russia – which is exactly the opposite of the policies that are being pursued in Europe right

now – is the only answer. So, I think that that's the context in

which the question can be answered; and so the issue is merely that Europe in its present circumstance is doomed. And whether Britain leaves the European Union or stays in, they are part of

that system of doom that's going to have to be changed in a much

more fundamental – I'd say "revolutionary" – way. And the opportunities are there; they're presented there because Europe

is at the western end of Eurasia; and the Chinese have already established the rail links between central China and Germany. There are opportunities galore under the umbrella of the "One Belt-One Road" policy; but the first step is that the European leaders are going to have abandon their folly. And that's a difficult proposition to conceive of, given who the current European leadership is.

OGDEN: Absolutely. And, let me just elaborate a little bit what Mrs. Helga Zepp-LaRouche emphasized, which is that if you just look at the refugee crisis, for example, and the absolute breakdown of Europe to even absorb and handle this under the current economic conditions. This has pushed people to begin to

discuss the possibility of what the LaRouche movement has been advocating for quite a long time; which is a new Marshall Plan, a new program of economic development for the Middle East and North Africa. It is what was published by the Schiller Institute and {Executive Intelligence Review} in a major book-length publication a number of years back, called "A New Marshall Plan for Southern Europe and the Mediterranean". What Helga LaRouche emphasized is that at the point that the EU is really detonating underneath people's noses, there is no solution within the current geometry. The only solution is to go with this kind of Marshall Plan, and to work with China and the BRICS and other countries, to extend the Silk Road project into this region and to develop the Middle East and North Africa in order to have an incentive for millions and tens of millions of refugees not to leave to seek a better condition. And Helga LaRouche's emphasis was that this is a very substantial example of what Xi Jinping has called the "win-win" paradigm; the "win-win" system. It is a win for everybody, for Europe and the United States to work with China and Russia to develop the Middle East and North Africa along the Silk Road routes. This kind of cooperation between China and the rest of the world is what China is seeking in inviting the rest of the world to engage in; and this is the only way to solve the crises and shift the geometry overall which is creating the existential threat which is now being faced by Europe.

Now, this new paradigm; this is exactly what we have been talking about for quite a while, but I think the foundation for a new paradigm cannot be seen as merely some sort of extension of former or present geopolitical ideas about how the world works.

This is not merely a rearrangement of political and economic and strategic alliances between countries that would still be dominated by the same axiomatic world view which is what has brought us to this crisis point to begin with. Rather, there needs to be a true renaissance; a new calibration, a re-examination of what our view of mankind is. What our view of man as a species is, and what mankind's role within this galaxy and his relationship to the entire universe; and indeed, what his responsibility is as a uniquely creative species in this universe must be.

So, on that subject, Jason Ross is joining us from the LaRouche PAC Science Team, and I think we're going to have a somewhat exciting discussion of what are the implications of the really profound work that Albert Einstein engaged in over a century ago; and which is now grabbing the headlines again in the form of this experiment that has revealed the affirmation of Einstein's hypothesis concerning the shape of space-time.

JASON ROSS: Thanks. As I imagine everyone has heard by now, on September 14th of last year, a gravitational wave was detected by the interferometer experiments that we had set up in Washington state and in Louisiana. Over a few months, that

signal

was studied to make sure that that really was what had occurred;

and a paper was submitted in January and published in February announcing the news that a gravitational wave phenomenon representing the merging of two black holes had been detected. This meant that a change in space-time had been experienced in that detector; where maybe we don't know how the experiment worked.

Very briefly, two tracks at right angles to each other, allowed light to move up and down those tracks. Those tracks reach 4 kilometers long. Due to some very clever engineering, the

effect of length was 100 times that; and by the motion of these

gravity waves – meaning a change in the shape of space due to a

varying intensity of gravity due to these two black holes spinning around each other – the length of the two tracks varied

by an amount that was about 1/10 the diameter of a proton over a

track length of 4 kilometers. This is equivalent to the star nearest to us getting closer and further away by the width of a

hair. It's amazing that was actually able to be measured; that's

an astonishingly tiny change.

And it says something about the difficulties and why it's been – as Matt said – it's been a century since Einstein had proposed the existence of these gravity waves; and now they've been detected. So, the recent upgrades to these detectors here in

the US made this possible; there are other detectors around the

world. Some of them are being upgraded; new ones are being brought on line. There is a proposal for a space-based

interferometry experiment – the Lisa experiment; which NASA had been a part of, and has now left it to the European Space Agency,

currently scheduled to launch in 2034. Perhaps it'll be sent sooner than that, based on this news.

But what does all of this mean? What does it tell us about – what are the implications? Well for one thing, this means we really have an entirely new tool for looking at the universe that

we live in. All of our knowledge about the heavens beyond us, comes from sight, or various forms of sight. You can't smell a star, you can't taste it; you can't hear it, you can't feel it.

You can see it. So various forms of seeing are the way we learn

more about our surroundings. From simple observations with the eyes here on Earth, which were all that were available to Kepler

when he determined how the planets moved; the use of telescopes

in the optical range – simple telescopes that could be seen with

the eye – into more complex telescopes, including ones that see

what we wouldn't typically call light; radio telescopes.

Telescopes in Earth orbit, looking in other wavelengths of the electromagnetic spectrum; infrared telescopes, ultra-violet telescopes, x-ray telescopes. We've got a lot of ways of

side of the Moon, where China is going to be within just a few years sending a lander. The potential to do long wavelength

radio telescope work from that location; this represents something new.

But what we've got with this successful detection based on

the change in space-time with the LIGO [Laser Interferometer Gravitational-Wave Observatory] experiments, this is something totally different. This is like bringing in a new sense all together. We've been seeing the universe; now we can probably hear it would be the best analogy. It represents a vibration, like the sound vibrations our ears are able to pick up. Only this

time, it's incredibly faint, and it's about space itself vibrating; that really is what it is. So, that's tremendously important.

On the history of this, it's important to keep in mind people are very excited about this; there's good reason to be, it's quite a development. But this can only indirectly be called

a scientific breakthrough; the science behind this – Einstein proposed this in 1916. He had some more thoughts and wrote another paper in 1918; some more discussion about it. Hypotheses

about black holes, breakthroughs in computing ability to try to

model these types of things; all of that took place. But what could be called the fundamentally scientific change occurred 100

years ago with Einstein's theory of relativity; with gravity waves being one of the implications. Being able to detect them is

wonderful; it's an amazing technological advancement. It shows that we are capable of precision that was totally undreamed of in

Einstein's time, certainly, or even a few decades ago. The development that we've made has been tremendous.

But I think it's fair to say this was not a scientific breakthrough in the real sense of science. It is a new sensation;

it is a new technology. It is a whole new way of looking at things; and that is tremendously important. I think that if we look back at what Einstein did that made his hypothesis

possible,

we can compare it to the really awful influence of Bertrand Russell.

So, first on Einstein. We've got to recall that what Einstein did in laying out his revolutionary theories was not something that he derived; it wasn't something that he proved. It

wasn't something that he showed was true based on what was already known. What Einstein said about the universe contradicted

the Newtonian view of space and time that had become dominant. Einstein said that that simplistic view of space and time, which

went along somewhat intuitively with our senses, was in fact untrue; and that basic concepts like simultaneity, or knowing that two events happen at the same time, such a basic concept as

that. That there's one time that applies everywhere; Einstein showed that was untrue. That's a very unintuitive thought. The idea that space could have a shape to it; that's a very unintuitive thought. It's not suggested by appearances.

But what Einstein was doing was implementing a world outlook that goes back to Cusa – although I'm not going to talk about him right now – but to Leibniz and to Bernhard Riemann. If we consider the work of Leibniz, 1646-1716, the founder of physical

economy; there's plenty to say about him, and plenty will be said

on this website. One of the specific things that he looked at was

in the world of physics, Leibniz's demonstration that there was

no absolute space; that there was no absolute time. This was contrary to Descartes, Newton, and others. Leibniz said there's

no distinction between rest and motion, for example. If there's

no absolute space, you can't say that anything is at absolute rest; that was a concept used by Descartes. Absolute space was a

concept used by Newton. But Leibniz was in a fight about this, saying that space was a relation between concurrently existing things; but it didn't exist on its own. In a debate that he had

with a top Newtonian – Samuel Clarke – this seemingly physical discrepancy about is space absolute or not, turned into very directly a political one. That, both of these two – Leibniz and

Clarke – used their concept of space to make a point about God,

and implicitly also about government; about the basis of the legitimacy of a ruler.

Clarke, the Newtonian, said that because everything could have been created anywhere in space once God decided to do the Creation, that showed that God made a choice without any necessity; that it was just because God felt like doing then and

felt like doing it where he did, because he felt like doing that.

Sort of like a dog deciding to his business wherever he feels like it. Leibniz said that if God had to do something without a

good reason, that God would be only all-powerful, but not good or

wise. And Leibniz said that that conception of God has to include

those perfections as well; goodness, wisdom, and power.

Now between the lines, what these two were also saying was a view of government and a view of society. Implicit in this is Leibniz's view that the legitimacy of a ruler or of government is

not simply from having gathered power; but from using it in a wise way to achieve good ends. That may seem a little bit far afield, but it's true; and this is part of the background on

this

concept. That from the necessity for goodness came the nonexistence of absolute space; that's how Leibniz showed that.

He was right.

Bernhard Riemann, in 1854, delivered a presentation, wrote a paper on the shape of space. And Riemann said that since the time

of Euclid up to his time, no one had ever really taken on in a realistic way, what the basis of the shape of space is. That Euclid said things like the sum of the angles in a triangle are

180; Riemann said that may or may not be true. On a curved space,

for example, it's not true. The most important aspect is that Riemann didn't propose replacing Euclid with a similar geometry;

it's that he said that the basis of our understanding of space has to be the physical causes that make things occur within space. He was right; that was Einstein's approach. With relativity, he said that our understanding of space can't start

from a box; it has to start from physical principles that give rise to the effects in space, and to the relationship of objects

in space. So light, gravitation, these became the basis of space

for Einstein; and those concepts lie outside of space. They aren't geometrical concepts in the way Euclid's concepts were geometrical. Light is a real thing; gravity is a real principle.

So, Einstein, in following on this and implementing it, and developing his theories, developing his breakthroughs of relativity, created something that contradicted; he made a new hypothesis. To contrast that, let's look at the past 100 years.

We've now affirmed something that Einstein had proposed 100

years

ago; but where are the new Einsteins? Where are the new theories

that contradict? Where are the new concepts that don't follow from what we already know, but introduce fundamentally new principles? And more importantly, why is that not understood as

what science really is?

To say just a little bit about Bertrand Russell's role in all of that, LaRouche has called Russell the most evil man of the

20th Century; and we have given ample demonstrations of that.

Some of the more straightforward evidence of it is his views about keeping the world population down; especially dark-skinned

racess, who Russell particularly was upset about there being more

of. Proposing a scientific dictatorship, using murder to eliminate people who became intelligent and opposed the ruling class, keeping science secret from the majority of people; this

is some of the nice outlook that Russell had on things. He also,

in his own work as a "professional" you might say, worked on destroying the concept of science and turning it into mathematics. He did this before and after the year 1900; this is

somewhat earlier in his life, where he wanted to throw away what

Einstein ended up doing, which was creating a new concept that contradicted the past. And say instead, that every thought in the

future, will have to derive from thoughts in the past; that we can replace creativity with logic.

Russell really put that into practice. Many people who are familiar with Russell might think of him as being an anti-war demonstrator, as being a peace-loving activist. Somebody who

was

opposed to war, to conflict; especially to nuclear weapons.

And,

included in that, technology itself; the concept that science is

dangerous, that perhaps science should be held back, because these technologies allow us to exterminate ourselves. The idea that the appropriate response to that would be to eliminate technologies, rather than to have a productive, future-oriented

basis for relations among nations. This really sprung up in a major way around anti-nuclear activism, of which Russell was a major proponent.

So, I think what we can reflect on, what we can take from the excitement around these gravitational findings, is that:

1)

it's an opportunity to really go back and really develop and understanding of who Einstein was. How did he think? Who was this

man, who a century ago, put forth the hypothesis that was detected in this way only this year. Who was Riemann? How did he

actually think? We can reflect on the opportunities that we have

for the use of these kinds of instruments to provide us an entirely new window to understanding the universe around us.

Not

only are we seeing things in a different band, we're using a different sense all together. We're hearing the universe; we're

able to listen in on a completely different kind of physical process than the electromagnetic ones that are the basis of all

astronomy otherwise. Using light, radio waves, x-rays and that sort of thing. And I think it also demonstrates that the ability

to develop new technologies, to rise to a challenge, certainly

exists. And we saw this in the Apollo program, which similarly, going to the Moon itself did not involve as much new science as it did new technologies, new social organizations to implement those technologies. Which we saw with some of the breakthroughs of the truly amazing apparatus used to detect these gravitational waves. But we have to have grand objectives. I mentioned the LISA experiment; a space-based interferometry experiment, similar to ones which did this recent detection, which NASA had been a major player in and then pulled back on, as part of the Obama destruction of a national mission, a natural future. NASA, as the leading representative of that future orientation of the nation.

So, we have to have human objectives for the nation, for ourselves. We have to, as a nation, have objectives like what China's doing now; as represented by China's moves towards the Moon from the Helium-3 standpoint. From the sheer excitement of the population of China being asked to put forward proposals for experiments to take up to the Moon. This is something that people are actually thinking about as citizens of this nation. "Wow! What are we going to send up there?" "What are we going to take to the Moon for the next trip?"

We've got a lot of objectives that have been defined that we have just been sitting on for decades. And if we eliminate the source of this culturally, the frankly unscientific view of science, this anti-human view of humanity, we can do great

things. And we can do it by removing Obama and giving this nation a future-oriented mission again.

OGDEN: Well thank you very much, Jason. I think that's certainly exciting; the idea to be able to directly perceive changes in space-time itself. So, I'd like to thank Jason for his presentation, and I'd like to thank Jeff for joining us remotely today. And I'd like to thank all of you for joining us; and please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Jacques Attali foreslår international fredskonference for at standse krigens trommehvirvler

Paris, 18. februar 2016 (Nouvelle Solidarité) – Vi har ikke meget tilfælles med François Mitterands tidligere 'grå eminence' Jacques Attali, men ligesom mange af den ældre generations elite, kan han genkende lugten af atomkrig, når han møder den. I sin ugentlige blog fra 15. feb. i avisen *l'Express*, med titlen »Lyden af Krigstrommer«, gennemgår han de hårrejsende taler ved den nyligt afholdte Sikkerhedskonference i München. De følgende, oversatte (til engelsk, -red.) uddrag er taget fra hans egne, engelske oversættelser af hans blog, »Samtale med Jacques Attali«.

»Ved konferencen skændtes Vestens og Ruslands topledere med hidtil uset voldsomhed om et bredt udvalg af spørgsmål: Frem

til et punkt, hvor den russiske premierminister [Medvedev] vovede at sige, at der var mulighed for en ny verdenskrig, og at Rusland stadig var 'verdens stærkeste atommagt'; at USA's udenrigsminister [Kerry], der havde ansvaret for diplomati, truede med massivt at forstærke NATO's aktiver i Europa; at den russiske premierminister svarede ved at spørge, om amerikanerne stadig troede, de befandt sig i 1962 med Cubakrisen; at den polske premierminister [Szydło] sammenlignede Ruslands militære tilstedeværelse i Ukraine med de russiske flys bombardementer i Syrien; at lederne af de baltiske stater forklarede, at russerne bør modgås i Centraleuropa på samme måde som i Mellemøsten; og sluttelig, at George Soros forsøgte at demonstrere, at den russiske præsident var begyndt at destabilisere den Europæiske Union på en brutal måde med det formål at ødelægge den, før faldende oliepriser tvinger hans eget land i knæ.«

»München-konferencen er ikke en café, hvor ord er uden betydning: det har været den mest betydningsfulde lokalitet i verden mht. strategisk debat i over 50 år. Der er ingen, der taler overfladisk her. Og i sidste uge hørtes skræmmende trommehvirvler, der, hvis de følges op af handlinger, i de kommende måneder kunne føre verden frem til det værst tænkelige scenario.

Og dog konfronteres verden med ekstremt alvorlige risici, der er langt mere reelle end disse verbale forvrængninger ... Hvorfor tilføje til alt dette en dum og ikke retfærdiggjort tilbagevenden til en konflikt mellem Øst og Vest? ...

I alle tilfælde er det presserende nødvendigt at standse situationens tragiske, nedadgående spiral. For, siden München-konferencen, er det værste nu muligt, imod befolkningens ønsker, og når vi i stedet kunne gøre så meget sammen, hvor alle har interesse i de andres succes.

Til dette formål er det nødvendigt, med henblik på at sikre, at alle europæere – dem fra Vest og dem fra Øst – som en

hasteforanstaltning mødes ved en storstilet konference for fremtiden, og væk fra München-konferencen, med det formål at udvikle fælles strategier og projekter, roligt og uden hastværk, imod deres fælles fjender.

Hvorfor ikke i Paris? Hvorfor ikke om en måned? Hvem vil tage initiativet? Vil vi gå glip af denne chance for at komme tilbage til fornuft?«

<http://blogs.lexpress.fr/attali/2016/02/15/beating-the-drums/>

Tysk industri kræver en afslutning på sanktioner; Rusland må være en del af løsningen af krisen i Mellemosten

Wiesbaden, 18. februar 2016 – Handels- og Industri kamrene (IHK) i Sachsen, Tyskland, kræver nu højlydt, at sanktionerne mod Rusland må afsluttes i år. I et dokument med deres politiske anbefaling, og som blev offentliggjort den 15. feb. i Dresden, understregede de også: »Det er klart indlysende, at vi har brug for Rusland som en vigtig økonomisk og strategisk partner til løsning af globale udfordringer. Konfliktsituationen i Mellemosten, for blot at nævne et eksempel, kan ikke løses uden Rusland. En ny Kold Krig tjener

hverken en løsning af aktuelle konflikter, ej heller frihandel og Saxens økonomi. Rusland er og forbliver en integreret del af det europæiske økonomiske rum og den europæiske sikkerhedsarkitektur.«

Med en understregning af den potentielle skade på Saxens produktionsfaciliteter for maskinværktøj, i betragtning af *Mittelstands* mangeårige bånd til Rusland, kræver IHK-chefer fra Leipzig, Dresden og Chemnitz, at Saxens delstatsregering omgående indleder et initiativ for at afslutte sanktionerne i Bundesrat, parlamentets overhus, der er sammensat af alle delstatsregeringerne. Saxens eksport til Rusland, der for en stor dels vedkommende er maskinværktøj, er kollapsede med 25 %.

I hele Tyskland kræver industrien en afslutning på sanktionerne, ikke kun pga. indlysende erhvervsinteresser, men også for at etablere strategisk samarbejde med Rusland. Efter at finansminister Wolfgang Schäuble den 21. januar i Davos, Schweiz, havde krævet investeringer i Mellemøsten og Afrika på Marshallplan-skala, gav han et interview få dage senere, hvor han krævede tættere samarbejde med Rusland.

Ligeledes den 15. februar talte Mario Ohoven, chef for Tysk Sammenslutning af Små og Mellemstore Erhvervsvirksomheder (BVMW), for 3.000 gæster i Berlin ved BVMW's nytårsreception, hvor han kaldte sanktionerne mod Rusland for »en komplet fejltagelse«. Gerd Müller, minister for økonomisk samarbejde og udvikling, der står i spidsen for Marshallplan-initiativet, talte også ved dette arrangement.